

Sävehof nobbar budet på Ahlm

HANDBOLL: Johanna Ahlm kunde bli av Sveriges dyraste spelare genom tiderna. Men landslagsspelaren är under kontrakt – och Sävehof fortsätter säga blankt nej.

Profvsklubbar från Danmark, världens bästa liga, har fått upp ögonen för 20-åriga Johanna Ahlm. Att Ahlm är intresserad av en flytt utomlands är ingen nyhet, men Sävehof har hela tiden sagt att hon inte är till salu.



Får vänta på proffslivet.

Enligt uppgifter till GP är danska Aalborg, klubben som Sävehofs nuvarande tränare Björn Blomquist skrivit på för, mest angelägen om svenskan och har erbjudit den regerande svenska mästarklubben mellan 250 000 och 300 000 kronor för henne. Detta skulle i så fall skulle bli den största värvningen inom svensk damhandboll någonsin.

Så varför väljer Sävehof att säga nej? En kvarts miljon kronor har betydelse för damlaget som omsätter drygt 4,5 miljoner kronor.

– För det första handlar det om trovärdighet. När vi valde att satsa på damernas Europacupspel gjorde vi ett stort risktagande. Inför den här säsongen har vi knutit åt oss nya sponsorer, en meriterad tränare (Magnus Johansson) och en sportchef (Jerry Hallbäck). Tillsammans ska vi ta laget ännu längre, säger Mats Grauers, Sävehofs ordförande. Han fortsätter:

– Om vi mitt under planeringen berättar att lagets landslagsstjärna försvinner tappar vi ansiktet fullständigt.

Men en kvarts miljon kronor är mycket pengar?

– Ja, men vissa spelare går att ersätta, andra inte. Jag är helt övertygad om att efter OS och höstens Europacupspel kommer Ahlm bli erbjuden betydligt större kontrakt än av Aalborg, som dessutom tvingas kvala sig kvar i högsta ligan.

Finns det någon summa som ni inte kan tacka nej till?

– Det blir inga fler diskussioner. Johanna är inte till salu. Hur man än gör så blir det fel. Vi var beredda att lyssna på ett par erbjudanden, kanske skulle vi sagt absolut nej från början och inte gett klubbarna någon möjlighet.

New York-liv

En har stjärnstatus de andra två blev bortbytta

ISHOCKEY: Det riktigt blixtrar i Henrik Lundqvists ögon när han säger: – Vi kan gå hela vägen i år. Det är inte alls omöjligt.

Tre före detta Frölundaspelare ska försöka föra New York Rangers till första guldet sedan 1994.

Henrik Lundqvist saktar in. Han parkerar sin svarta Maserati precis framför ingången till hotellet som ligger där 63:e gatan möter Broadway på Manhattans Upper West. Hotellkillen som väntar på trottoaren lovar att hålla ett öga på bilen.

– Jag ska bara ha ett litet möte med dem, säger ”Henke” och pekar. Är det okej, är det lugnt att jag står där?

– Yes, Sir, säger killen i uniform.

Killen kanske inte kan något om hockey. Han vet förmodligen inte vem solglasögonsnubben med Maseratin är, men han förstår antagligen att det är någon sorts stjärna.

I flera av butikerna i New York som säljer tröjor, souvenirer och allt annat som har med sport att göra finns det två namn som frontar Rangersavdelningarna. Det ena är Jaromir Jagrs. Och det andra är ”30 Henrik Lundqvist”.

– Ändå är man väldigt anonym här. Det finns så mycket folk och hockey är inte särskilt stort. Men det finns gånger då jag hajar till. Varje gång en taxichaufför säger att han känner igen en, säger ”ah, Henke, Rangers”... alltså, då undrar jag: Va, kollar DU på hockey? säger Henke.

Sedan drygt en månad tillbaka finns det tre före detta Frölundaspelare i New Yorks bästa hockeylag. Minuterna före transferfönstret stängdes den sista februari blev Christian Bäckman (St Louis) och Fredrik Sjöström (Phoenix) klara för Rangers – och de bor under våren på det hotell som vi träffas på.

– Jag gav dem 24 timmar, visade dem runt, berättade allt. Därefter har de fått klara sig själva. Jag tog dem till en restaurang runt hörnet här och jag tror att det är dit de fortfarande går. Varje dag, säger Henke och skrattar.

– Vi är kanske lite rädda för att prova något nytt. Lite bekväma, fyller Christian Bäckman i.

– Det är ju gott och ett säkert kort, så varför inte, kontrar Fredrik Sjöström.

Efter den öppningen har vi ett samtal som handlar om ...

... hur det verkligen var att bli bortbytt i sista sekunden:

– Hemskt. Jag skulle precis gå på bussen för en bortamatch. Då ringde Annika, min sambo, och sa att klubbens general manager hade sökt mig. Jag fattade direkt. Hon frågade mig om jag trodde att det betydde att jag skulle bli bortbytt. Jag sa ja och försökte lugna henne lite, men tankarna snurrade. Sedan ringde jag upp och fick veta: Rangers. Det var tio minuter kvar till deadline och jag hade hunnit tänka att jag nog klarade mig. (FS)

– Jag låg och sov. Vi skulle ha match på kvällen. Och plötsligt ringde det och så fick man veta det. Men jag hade haft det på känn de senaste veckorna, så jag blev inte så förvånad. (CB)

– Det sjuka är ju att man umgåtts med vissa människor nästan varje dag i tre och ett halvt år. Sedan är det bara: Tack för den här tiden, hej då. (FS)



PÅ SPANING I NEW YORK. Henrik Lundqvist, Christian Bäckman och Fredrik Sjöström har spelat

– Fredrik sms:ade mig direkt när han blev klar ... Han tyckte väl att det kunde vara kul att komma till ett lag som i alla fall går till slutspel. (HL)

... serielunken i NHL:

– Det är konstigt, men det ÄR ingen lunk. Jag trodde ju också det, innan jag kom hit. Men – konkurrensen är så hård. Kraven så höga och varje byte betyder något. Det är fokus på varje match, så är det inte riktigt i Sverige. Det går aldrig att slappna av för då blir du av med din plats. I elitserien kan du ”fuska” lite, men det funkar inte här. (HL)

... hur man arbetar för att utvecklas:

– Det handlar mycket om att behålla det man har, liksom. Man blir ju klokare med åren och tänker lite annorlunda – värderar

situationerna bättre. Annars rullar det mest på. Fysiskt sett är man i bra form hela tiden, det är det mentala som är jobbigare. Att hänga med där – när det är så många matcher. (CB)

– Jag tränar teknik varje dag. Jag försöker att lära av mina misstag. Varför släppte jag in den pucken? Varför gjorde jag inte så? Analysera lite. (HL)

– Jag vet inte om man blir så mycket bättre rent tekniskt och så. Man kanske har nått sin topp – men rutin är aldrig fel. (FS)

... relationen till Frölunda:

– Det blir mycket liverapportering på nätet som man följer... (FS)

– Ja, absolut. Jag har koll – även om det är många i laget som jag inte känner. Om sommarerna kör jag hellre själv än med Frölunda. (CB)

– Jag med. Eller lite med Kungälv... (FS)

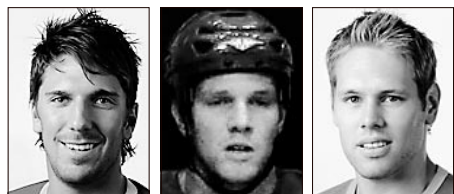
– Ha, så att du kan glänsa lite? Nej, jag föredrar också träning på egen hand. Det är ju många i klubben som finns kvar från min tid, som man känner och som man önskar framgång. (HL)

på olika villkor



Bild: CHRIS MALUSZYNSKI

tillsammans förr. Då i Frölunda. Nu väntar spel om Stanley Cup för New York Rangers svensktrio.



LUNDQVIST SJÖSTRÖM BÄCKMAN

... kontakten med förbundskaptenen Bengt-Åke Gustafsson:

– Eh, den finns inte riktigt. (HL)
– Han var ju över för några veckor sedan och såg en match. Det är väl allt. (FS)

... VM i Kanada i maj:

– Alltså, det finns inte på kartan. (FS)
– Nej, inte nu. Nu gäller bara Rangers och Stanley Cup. Jag har slitit hela året för ett slutspel och då kan jag inte ägna någon tanke åt VM. Men... det är klart, ett VM i Kanada kommer säkert att bli kul. (HL)
– Ja, så är det. VM finns inte i tankarna alls.

... Henkes status i New York Rangers:

– Han är ju helt klart en av dem som de bygger hela verksamheten kring. Rangers är en otroligt bra klubb. Det fattar man direkt. Det är bra organisation och ordning och reda. Och Henke är stor, riktigt stor. (FS)

... att bo i New York:

– Det kunde ju ha blivit något annat lag... Det är intressant. Trots åren i NHL har jag knappt varit här. Det finns mycket att se och upptäcka. Men min familj är inte med här. (CB)

– Det är en fantastisk stad. Det finns så stort utbud av allt. Första tiden här bodde jag ute vid träningsanläggningen, men det tröttnade man snart på. Det fanns inget att göra. Nu bor jag här. På Upper West Side på Manhattan. Det är grymt och jag lär mig – varje dag – att tycka mer om New York, att tycka om nya saker. (HL)
– Ja, New York ... alltså ... här blev man

bortbytt – och hamnade i New York och i Rangers. Jag ska väl inte klaga. (FS)

... framtiden:

– Jag har kontrakt med Rangers även nästa år – mer vet jag inte nu. (CB)

– Mitt går ut efter säsongen. Har ingen aning. Vi har kvar huset i Phoenix, Annika bor kvar där. Det är liksom inte läge att sälja nu med den svajiga ekonomin. (FS)

– Jag skrev ju nyss på för sex år till (och fick 42 miljoner kronor i årslön)... Det är ett stort förtroende jag har fått. De tror på mig, annars skulle de aldrig ha erbjudit ett så långt kontrakt. Jag kan New York nu, kan NHL, och det känns tryggt och bra. Men jag måste vara på tå. Hela tiden. Jag måste prestera. Visst, jag tjänar bra och bor i New York och har världens roligaste jobb. Men hockey är inte allt. Det övriga livet måste också fungera för att man ska må bra. (HL)

TOBIAS JANSSON
NEW YORK

Mer spänning... mer drama...